

Sygn. akt I ACz 524/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Anna Kowacz-Braun

Sędziowie: SSA Maria Kus-Trybek

SSO del. Marek Boniecki (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2014 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku D. P.

przeciwko E. P.

o udzielenie zabezpieczenia

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 30 grudnia 2013 r., sygn. akt. I Co 479/13

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

D. P. wniósł o udzielenie zabezpieczenia roszczenia o zapłatę przed wszczęciem postępowania w sprawie poprzez zajęcie wynagrodzenia za pracę obowiązanej E. P., zajęcie jej wierzytelności z rachunku bankowego oraz obciążenie dwóch nieruchomości obowiązanej hipoteką przymusową.

Wnioskodawca podał, że w zawartej między nim a jego siostrą E. P. ugodzie pozasądowej, ta ostatnia zobowiązała się do przeniesienia na rzecz brata własności nieruchomości położonej przy ul. (...) w M.. D. P. mając na względzie to, że w niedługim czasie zostanie właścicielem nieruchomości, poczynił na nią nakłady w wysokości ok. 350 000 zł. Własność nieruchomości na wnioskodawcę przeniesiona nie została, a obowiązana zaczęła wyzbywać się swojego majątku.

Postanowieniem z dnia 30 grudnia 2013 r. Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił wniosek.

Sąd pierwszej instancji przywołując przepisy art. 730 k.p.c. i art. 730¹ k.p.c., wskazał, że wnioskodawca nie uprawdopodobnił ani swojego roszczenia, ani interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

W ocenie Sądu Okręgowego z przedstawionej przez wnioskodawcę ugody nie sposób wywieść istnienia bezwzględnego obowiązku E. P. do przeniesienia własności nieruchomości. Przede wszystkim nie została uprawdopodobniona kwestia czynienia jakichkolwiek nakładów na nieruchomość, a także okoliczności wyzbywania się przez obowiązaną swojego majątku.

Postanowienie powyższe zaskarżył w całości wnioskodawca, wnosząc o jego zmianę poprzez: udzielenie zabezpieczenia roszczenia przez zajęcie wynagrodzenia za pracę obowiązanej, zajęcie wierzytelności z jej rachunku bankowego,

obciążenia hipoteką przymusową dwóch szczegółowo opisanych nieruchomości E. P., wyznaczenie wnioskodawcy dwutygodniowego terminu do wytoczenia powództwa o zapłatę przeciwko obowiązanej, doręczenie wnioskodawcy postanowienia zaopatrzonego w klauzulę wykonalności oraz zasądzenia na jego rzecz kosztów postępowania.

Skarżący zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych, które miały wpływ na treść zaskarżonego postanowienia, polegający na mylnym przyjęciu, że: 1) wnioskodawca nie uprawdopodobnił w dostateczny sposób istnienia roszczenia o zapłatę kwoty 350 000 zł; 2) wnioskodawca nie uprawdopodobnił poniesionych nakładów; 3) wnioskodawca nie uprawdopodobnił istnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Konstatacja Sądu Okręgowego o braku uprawdopodobnienia obu przesłanek udzielenia zabezpieczenia wymienionych w art. 730¹ §1 k.p.c. jest w okolicznościach rozpoznawanej sprawy jak najbardziej uprawniona.

Uprawdopodobnienie, w kontekście unormowania zawartego w art. 243 k.p.c., rozumiane winno być jako surogat dowodu, zwolniony od ścisłych formalności dowodowych przewidzianych w przepisach działu III, tytułu VI, księgi I Kodeksu postępowania cywilnego. Nie oznacza to jednak, wbrew intencjom skarżącego, że dla udzielenia zabezpieczenia wystarczające jest przytoczenie samych okoliczności uwiarygadniających zasadność roszczenia czy istnienie interesu prawnego, bez zaoferowania jakiegokolwiek surogatu dowodu. Za takowy w sposób oczywisty nie może być uznany wniosek dowodowy, który ma zostać zgłoszony w trakcie przyszłego procesu, albowiem nie jest on nośnikiem żadnych informacji pochodzących od osób trzecich. Niezależnie od poczynionych wyżej uwag, zważywszy należy, iż w rozpoznawanej sprawie nawet same twierdzenia wnioskodawcy nie mogłyby być uznane za wystarczające do udzielenia zabezpieczenia.

Wnioskodawca nie określił nawet w przybliżeniu, jakie nakłady poniósł na nieruchomość, kiedy to uczynił, co składa się na sumę 350 000 zł. Pamiętać przy tym należy, że dla roszczenia o zwrot wartości poczynionych na nieruchomość nakładów istotne znaczenie ma, czy były one dokonywane w ramach wiążącego strony stosunku prawnego, a jeśli tak, to jakiego, a także jaki był charakter tych nakładów. Oczywiście okoliczności te podlegają badaniu przez sąd dopiero przy merytorycznym rozpoznawaniu sprawy, lecz podniesienie tych kwestii może mieć wpływ na ocenę wiarygodności żądania.

Jak słusznie zauważa Sąd Okręgowy, dla nieuwzględnienia wniosku o udzielenie zabezpieczenia wystarczające jest niespełnienie jednej z przesłanek, o których mowa w art. 730¹ §1 k.p.c. Co za tym idzie, nieskuteczność zarzutów zasadzających się na stwierdzeniu, że Sąd pierwszej instancji wadliwie uznał roszczenie za nieuprawdopodobnione, byłaby wystarczająca dla oddalenia zażalenia. Niemniej wskazać należy, że interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia w rozpoznawanej sprawie również nie został uwiarygodniony w najmniejszym stopniu. Nie została przedstawiona żadna namiastka dowodu, która mogłaby świadczyć o wyzbywaniu się majątku przez obowiązaną czy też innych jej działaniach, które w przeszłości miałyby negatywny wpływ dla wykonania zapadłego w sprawie wyroku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podst. art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c. postanowił jak w sentencji.